

Č. j.: VZ/S 131/02-152/4374/02-ji

V Brně dne 10. září 2002

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 27.6.2002 podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu ze dne 25.6.2002 uchazeče REGEX spol. s r. o., Rezlerova 301, 109 00 Praha 10 – Petrovice, za niž jedná Ing. Karel Šefčík, CSc., jednatel společnosti, na přezkoumání rozhodnutí společnosti Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 7, 170 00 Praha 7, za niž jedná Ing. Luboš Pavlas, prokurista, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 14.11.2001 JUDr. Josefem Vaňkem, zaměstnancem společnosti, ze dne 12.6.2002, o námitkách ze dne 6.6.2002, proti jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, oznámenému uchazečům dopisem ze dne 29.5.2002, ve veřejné zakázce „Zajištění komunikace v lokalitě Veveslavín“ zadávané výzvou ze dne 18.4.2002 více zájemcům o veřejnou zakázku podle § 49 odst. 1 cit. zákona o zadávání veřejných zakázek, **rozhodl takto:**

Zadavatel – společnost Pražská teplárenská a. s. – porušil:

- § 68 odst. 1 a § 11 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, když dne 22.5.2002, po skončení lhůty pro podání nabídek, uskutečnil ústní jednání s uchazeči o veřejnou zakázku.
- § 49 odst. 10 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, neboť protokol o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29.5.2002 neobsahuje popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, a tudíž rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky není transparentní a přezkoumatelné.

Rozhodnutí zadavatele – společnosti Pražská teplárenská a. s. – o výběru nejvhodnější nabídky, oznámené uchazečům dopisem ze dne 29.5.2002, se podle § 59 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ruší a podle téhož ustanovení posledně cit. zákona se současně ruší zadání veřejné zakázky.

O d ů v o d n ě n í

Společnost Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 7, 170 00 Praha 7, za niž jedná Ing. Luboš Pavlas, prokurista, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 14.11.2001 JUDr. Josefem Vaňkem, zaměstnancem společnosti (dále jen „zadavatel“), která je zadavatelem podle § 2 písm. b) bodu 2. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), vyzvala podle § 49 odst. 1 zákona

písemnou výzvou ze dne 18.4.2002 více zájemců k podání nabídky na veřejnou zakázku „Zajištění komunikace v lokalitě Veleslavín“ (dále jen „výzva“).

V podmínkách výzvy byl uveden tento způsob hodnocení nabídek:

Hodnocení nabídek bude provedeno v souladu s § 6 a zadavatel při hodnocení přihlédne zejména ke:

komplexnosti a technické úrovni (40 %)

způsobu stanovení a výši nabídkových cen komponent, vč. souvisejících služeb a platebních podmínek (30 %)

poskytnutým zárukám a jejich podmínkám (20 %)

kvalifikaci a referencím nabízejícího (10 %).

Z protokolu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29.5.2002 (dále jen „protokol“) vyplývá, že zadavatel do konce lhůty pro podání nabídek obdržel nabídky tří uchazečů o veřejnou zakázku (ostatní tři vyzvaní zájemci nabídku nepodali) a že žádná z nich nebyla vyřazena z dalšího posuzování a hodnocení. Z protokolu dále vyplývá, že komise jmenovaná zadavatelem pro posouzení a hodnocení nabídek dospěla k závěru, že nejvhodnější nabídku předložil uchazeč NAM system, a. s., Orlová-město.

Výběr nejvhodnější nabídky oznámil zadavatel dopisem ze dne 29.5.2002.

Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, dopisem ze dne 6.6.2002 námitky, které zadavatel obdržel dne 10.6.2002 a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl, což uchazeči REGEX spol. s r. o., Praha, oznámil podle § 56 odst. 2 zákona dopisem ze dne 12.6.2002, který jmenovaný uchazeč převzal podle doručky dne 18.6.2002. Vzhledem k tomu, že uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za správné, podal dopisem ze dne 25.6.2002 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“) obdržel návrh uchazeče REGEX spol. s r. o., Praha, dne 27.6.2002 a ve správním řízení zahájeném dnem obdržení návrhu jmenovanému uchazeči vyměřil správní poplatek, který byl ve stanovené lhůtě uhrazen. V této souvislosti orgán dohledu uvádí, že podle § 6 odst. 4 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené zvláštními předpisy (tedy v daném případě správním řádem) neběží v době od zaslání platebního výměru k zaplacení správního poplatku (dne 23.7.2002) až do prokázání jeho zaplacení (dne 9.8.2002).

Účastníky řízení podle § 58 zákona jsou:

Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 7, 170 00 Praha 7, za niž jedná Ing. Luboš Pavlas, prokurista, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 14.11.2001 JUDr. Josefem Vaňkem, zaměstnancem společnosti,

REGEX spol. s r. o., Rezlerova 301, 109 00 Praha 10 – Petrovice, za niž jedná Ing. Karel Šefčík, CSc., jednatel společnosti,

NAM system, a. s., Petra Cingra 840, 735 11 Orlová-Město, za niž jedná Ing. Jiří Tomčala, předseda představenstva, jejíž nabídka byla vybrána jako nejvhodnější.

Zahájení řízení oznámil orgán dohledu jeho účastníkům dopisem č.j. S 131/02-152/3513/02-ji ze dne 18.7.2002, a stanovil lhůtu, ve které se účastníci řízení mohli vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Ve stanovené lhůtě zaslal uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, dopis ze dne 5.8.2002, kterým doplnil svůj návrh ze dne 25.6.2002, a tudíž jej orgán dohledu považuje za součást návrhu (obsah návrhu viz níže). S textem dopisu uchazeče REGEX spol. s r. o., Praha, seznámil orgán dohledu vybraného uchazeče i zadavatele, který se k jeho obsahu vyjádřil dopisem ze dne 26.8.2002, který orgán dohledu s ohledem na doplnění návrhu uchazečem REGEX spol. s r. o., Praha, považuje za součást stanoviska zadavatele k návrhu (obsah stanoviska zadavatele viz níže).

V návrhu ze dne 25.6.2002 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách včetně jeho doplnění ze dne 5.8.2002 uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, mj. uvedl, že po otevření obálek s nabídkami došlo ke změně předmětu plnění veřejné zakázky (technického zadání) i rozsahu veřejné zakázky což uchazeč opírá o skutečnost, že po otevření obálek s nabídkami došlo dne 22.5.2002 k jednání mezi zadavatelem a uchazeči o veřejnou zakázku na základě okruhu otázek, které zadavatel dodatečně dopisem ze dne 17.5.2002 zaslal uchazečům o veřejnou zakázku. Důvody pro podání návrhu rovněž doplňuje uvedením některých technických údajů a navrhuje provést v pochybnostech jejich posouzení soudním znalcem v oboru telekomunikace a měření a regulace. Uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, navrhuje, aby orgán dohledu zadání veřejné zakázky zrušil.

Ve svém stanovisku ze dne 1.7.2002 a v dopise ze dne 26.8.2002 k návrhu ze dne 25.6.2002 uchazeče REGEX spol. s r. o., Praha, včetně jeho doplnění ze dne 5.8.2002, zadavatel mj. uvedl následující (zestručněno):

S ohledem na technickou náročnost a ojedinělost technického řešení předmětu veřejné zakázky si zadavatel vyhradil v bodě 10. podmínek výzvy mj. právo „...změnit podmínky veřejné zakázky, ... ověřit, případně vyjasnit informace obsažené v nabídkách“. Tohoto práva zadavatel využil a dopisem a e-mailovými zásilkami ze dne 17.5.2002 pozval všechny tři uchazeče k separátnímu jednání (z důvodu snahy chránit know-how uchazečů) dne 22.5.2002 za účelem vyjasnění technické problematiky. Uchazečům byl současně postoupen soubor doplňujících otázek se žádostí o jejich zodpovězení. Po uskutečněných schůzkách, kterých se zúčastnili všichni tři uchazeči, zadavateli odpověděli pouze dva uchazeči s výjimkou navrhovatele. Zadavatel dále uvádí, že pokud uchazeč nehodlal akceptovat práva zadavatele vymezená v bodě 10. výzvy mohl své výhrady dát najevo např. tím, že by se veřejné zakázky nezúčastnil, resp. mohl podat námitky ještě před rozhodnutím zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a nikoliv až po jeho provedení. K úrovni nabídek zadavatel uvedl, že názor navrhovatele, že jeho nabídka musí být nejlepší považuje zadavatel za jeho subjektivní názor a že nabídky byla zevrubně posouzeny z hlediska všech zadaných kritérií což vyplývá z protokolu ze dne 29.5.2002. Zadavatel navrhuje, aby orgán dohledu podaný návrh zamítl a rozhodnutí zadavatele potvrdil.

Po přezkoumání dokumentace o zadání veřejné zakázky orgán dohledu, který je podle § 57 odst. 5 zákona oprávněn přezkoumat napadené rozhodnutí v celém rozsahu a není

přítom vázán návrhem uchazeče, k podáním účastníků správního řízení a k šetřenému případu uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Jak vyplývá z dokumentace o zadání veřejné zakázky, i z podání zadavatele a uchazeče REGEX spol. s r. o., Praha, došlo dne 22.5.2002 na základě žádosti zadavatele ze dne 17.5.2002 k ústnímu jednání mezi zadavatelem a uchazeči o veřejnou zakázku a následně i k zodpovězení dotazů, které zadavatel zaslal uchazečům dne 17.5.2002. Dokumentace neobsahuje žádný záznam z proběhnuvších jednání, pouze reakce na dotazy zadavatele od dvou uchazečů o veřejnou zakázku (s výjimkou navrhovatele).

Svým postupem zadavatel porušil jednu ze základních zásad při zadávání veřejných zakázek, a to zásadu písemné formy vzájemného styku zadavatele s uchazeči. Konkrétně se jedná o porušení § 68 odst. 1 zákona, podle něhož veškeré úkony zadavatelů a uchazečů učiněné podle zákona, s výjimkou postupu podle § 49a a 49b, musí mít písemnou formu. Zákonem uplatňovaná zásada písemnosti prakticky ani nemůže být v případě osobních jednání dodržena.

Ustanovení § 49 odst. 10 zákona stanoví, že před rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel provede hodnocení nabídek podle kritérií stanovených ve výzvě. Dle § 2 písm g) zákona se nabídkou rozumí návrh na uzavření smlouvy, doložený doklady požadovanými v zadání veřejné zakázky. Zákon po uplynutí lhůty pro podání nabídek nepřipouští jejich doplňování a nedává žádný prostor k jednání mezi zadavatelem a uchazeči, a to ani za účelem upřesnění nabídek. V zájmu zachování transparentnosti nesmí docházet v průběhu procesu zadávání veřejné zakázky k osobním jednáním mezi uchazeči a osobami, které hodnotí nabídky, resp. zadavatelem, a to i v případě, že zákaz vyjednávání znesnadní vlastní hodnocení nabídek. Zadavatel má možnost přizvat k posuzování a hodnocení nabídek nezávislé odborníky, kteří posoudí nabídky po technické (odborné) stránce. Jakékoliv jednání v průběhu výběrového řízení snižuje objektivitu a transparentnost provedeného hodnocení, a v důsledku toho oslabuje princip rovnosti i právní jistoty uchazečů při provádění výběru nejvhodnější nabídky.

Zadavatel tedy v průběhu výběrového řízení nenaplnil zásadu rovnosti uchazečů o veřejnou zakázku, jejíž nerespektování je závažným porušením zákona ze strany zadavatele a která se do kogentního ustanovení § 11 odst. 1 zákona promítá formulací „Žádný z uchazečů nesmí být v obchodní veřejné soutěži zvýhodněn proti ostatním účastníkům soutěže s výjimkami uvedenými v odstavcích 2 a 3“. Zadavatel je povinen zachovávat rovný přístup ke všem zájemcům a uchazečům o veřejnou zakázku a spoluvytvářet tak právní jistotu uchazečů o veřejnou zakázku. Zákaz zvýhodnění je základním předpokladem objektivitu výběrového řízení, a tudíž porušení § 11 odst. 1 zákona je porušením závažným.

V dopisu zadavatele ze dne 17.5.2002 bylo mj. výslovně uvedeno, že „V průběhu vyhodnocování se vyskytly některé okruhy problémů, které zadání soutěže neřešilo. Proto si Vás dovoluji pozvat na schůzku, kde budou tyto otázky upřesněny.“ Z předložené dokumentace je zřejmé, že hodnocení nabídek proběhlo až po zodpovězení otázek zadavatele dvěma uchazeči o veřejnou zakázku, což mělo zcela nepochybně vliv na hodnocení údajů uvedených v nabídkách uchazečů. V uvedených souvislostech se tedy vymezení předmětu plnění veřejné zakázky ve výzvě a v zadávací dokumentaci jeví jako nedostatečně konkrétní na to, aby uchazeči o veřejnou zakázku mohli na základě zadávacích podkladů zpracovat své nabídky a zadavatel je mohl následně vyhodnotit bez nutnosti dalšího jednání a upřesňování jejich obsahu. Pokud se jedná o právo zadavatele na změnu podmínek zadání veřejné zakázky

je nutno konstatovat, že tohoto práva může zadavatel využít pouze do konce lhůty pro podání nabídek, a to tak, že změnu oznámí všem zájemcům o veřejnou zakázku stejným způsobem, jako jim byly oznámeny podmínky zadání veřejné zakázky, přičemž v případě výzvy podle § 49 zákona musí být uchazečům rovněž prodloužena lhůta pro podání nabídek, aby tato od oznámení změny činila min. 14 dnů (§ 49 odst. 6 zákona). V této souvislosti však orgán dohledu poznamenává, že ne každá změna uplatněná zadavatelem má vliv na zpracování nabídky a že je třeba problematiku posuzovat individuálně.

Podle § 2h odst. 1 zákona „Zadávací dokumentace je souhrn údajů a informací nezbytných pro zpracování nabídky. Zadavatel ji poskytuje na vyžádání zájemcům o veřejnou zakázku. Součástí zadávací dokumentace musí být technické podmínky veřejné zakázky určující požadavky na jakost a technické vlastnosti předmětu veřejné zakázky. Součástí zadávací dokumentace musí být i jednoznačné vymezení množství a druhu požadovaných prací, dodávek nebo služeb. Za úplnost a správnost údajů obsažených v zadávací dokumentaci odpovídá zadavatel.“ Z ustanovení § 2h odst. 1 zákona tedy vyplývá obecná definice zadávací dokumentace, její náležitosti a rovněž i povinnost zadavatele zadávací dokumentaci zpracovat v rozsahu odpovídajícímu předmětu plnění určité veřejné zakázky. Zjištěné skutečnosti v rámci vedeného správního řízení prokazují, že zadávací dokumentace byla zadavatelem zpracována v souladu s § 2h odst. 1 zákona.

Stanovení přesných a transparentních podmínek zadání veřejné zakázky i transparentnost všech postupů zadavatele považuje za prioritní rovněž Vrchní soud v Olomouci např. ve svém rozsudku č. j. 2 A 4/2000 ze dne 29.6.2000, ve kterém je mj. uvedeno: „...S výjimkou přezkoumávání úkonů zadavatele orgánem dohledu nejde o správní řízení, tedy zákon neobsahuje procesní normu, jíž by se mělo zadávání veřejných zakázek řídit, nýbrž o postup závazný stejnou měrou pro zadavatele i pro uchazeče. Uvádění příslušných ustanovení zákona upravujících tento postup do praxe přináší s sebou úskalí potřeby výkladu. Jelikož výklad zákona působící tolíko inter partes nemůže podat zadavatel, lze jej očekávat od správního orgánu realizujícího svou dohledovou pravomoc. Při jeho úvahách o zákonnosti rozhodnutí zadavatele by mělo být vůdčí směřování k co největší průhlednosti aplikovaných postupů. Výklad zákona nemůže abstrahovat od požadavku transparentnosti procesu zadávání. V posuzovaném případě to znamená, že zadání zadávacích a soutěžních podmínek musí být jednoznačné a srozumitelné“.

V této souvislosti orgán dohledu poznamenává, že případné jednání zadavatele s uchazeči o veřejnou zakázku zákon výslovně umožňuje pouze při zadávání veřejných zakázek formou dvoustupňové obchodní veřejné soutěže, jejíž použití připadá v úvahu zejména v případě rozsáhlé, složité a technicky náročné veřejné zakázky, nezbytnosti postupného technického a technologického vyjasňování plnění veřejné zakázky, příp. variantního řešení veřejné zakázky, kdy podle § 45 odst. 1 zákona „K upřesnění zadání veřejné zakázky zadavatel může při vyhlášení dvoustupňové obchodní veřejné soutěže učinit výzvu k účasti na jednání zadavatele se zájemci o veřejnou zakázku.“ Zadavatel sám ve svém stanovisku ze dne 1.7.2002 operuje technickou náročností a ojedinělostí technického řešení předmětu veřejné zakázky a je tedy namístě, aby při novém zadání veřejné zakázky zvažil eventualitu uspořádání dvoustupňové obchodní veřejné soutěže právě s ohledem na možnost postupného technického a technologického vyjasňování plnění veřejné zakázky, což uvedený způsob zadání veřejné zakázky, na rozdíl od ostatních, umožňuje.

Uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, jako účastník správního řízení je podle § 33 odst. 2 správního řádu oprávněn se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke

způsobu jeho zjištění a podle § 33 odst. 1 cit. zákona navrhopat důkazy. Provádění důkazů přísluší dle § 34 odst. 4 správního řádu správnímu orgánu, který rovněž rozhodne, které důkazy a v jakém rozsahu je třeba k objasnění věci provést. Uchazeč REGEX spol. s r. o., Praha, využil svého práva a navrhl orgánu dohledu, aby si při eventuálních pochybnostech ohledně podmínek zadání veřejné zakázky vyžádal odborné stanovisko soudního znalce v oboru telekomunikace a měření a regulace. Po posouzení předložených materiálů však orgán dohledu dospěl k závěru, že k posouzení věci není třeba nechat zpracovat znalecký posudek, poněvadž tento by neovlivnil věcný obsah výroku rozhodnutí.

Dále orgán dohledu k případu konstatuje následující.

Podle § 49 odst. 10 zákona „Hodnocení nabídek zadavatel provede podle kritérií stanovených v zadání způsobem uvedeným v § 6. Zadavatel je povinen pořídít o posouzení a hodnocení nabídek záznam, ve kterém uvede popis hodnocení a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky....“

Popisem hodnocení se při hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídek rozumí vedle stanovení stupně významu jednotlivých kritérií hodnocení rovněž objasnění principu přidělování bodů nabídkám v jednotlivých kritériích spolu se slovním vysvětlením, proč té které nabídce byl přidělen konkrétní počet bodů, a jak se nabídky v jednotlivých kritériích hodnocení liší. Předložený protokol popis hodnocení a rovněž zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky ve vztahu ke kritériím stanoveným ve výzvě neobsahuje. Hodnocení tedy není transparentní a způsob jeho provedení není v souladu s § 49 odst. 10 zákona.

Tabulky, které jsou přílohou protokolu, obsahují body přidělené jednotlivým nabídkám, které byly následně vynásobeny příslušnými vahami jednotlivých kritérií. V protokolu však není uvedeno, jaké skutečnosti vedly k přidělení konkrétního počtu bodů, což je nezbytné zvláště v kritériích, jejichž hodnocení záleží ve značné míře na úvaze a zkušenostech zadavatele. Protokol neobsahuje informace o údajích z nabídek uchazečů, které byly hodnoceny a které vedly k přidělování bodů v jednotlivých kritériích, což nedává orgánu dohledu možnost přezkoumat transparentnost postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky.

Příkladmo lze k hodnocení nabídek uvést:

U kritéria č. 1 (technická úroveň a komplexnost nabídky) bylo u všech uchazečů v souhrnné hodnotící tabulce uvedeno „splňuje“, avšak dva z uchazečů obdrželi 100 bodů a jeden pouze 70 bodů, aniž by v protokolu byl vysvětlen rozdíl mezi slovním a bodovým hodnocením. Pokud by se snad jednalo o to, že uchazeč, který obdržel 70 bodů, nesplnil požadavky zadavatele stanovené ve výzvě, měl zadavatel postupovat podle § 49 odst. 9 zákona a vyřadit nabídku z dalšího hodnocení a uchazeče následně vyloučit.

U kritéria č. 2 (výše nabídkové ceny) byl 60 body hodnocen uchazeč, který předložil dvě varianty, přičemž nabídkové ceny u obou variant byly nižší, než nabídková cena uchazeče, který obdržel 100 bodů. Další uchazeč, který byl hodnocen 60 body, předložil dvě varianty, přičemž nabídková cena jedné varianty byla nižší, než nabídková cena uchazeče, který obdržel 100 bodů. V této souvislosti je nutno poznamenat, že z protokolu rovněž nevyplývá, zda zadavatel vzal v úvahu všechny varianty, které uchazeči předložili (§ 6 odst. 3 zákona), resp. zda byly posuzovány a hodnoceny všechny předložené varianty.

Podle § 2 písm. h) zákona je nabídkovou cenou cena, kterou uchazeč navrhuje zadavateli za splnění veřejné zakázky ve své nabídce. S ohledem na uvedené ustanovení zákona je tedy povinností zadavatele hodnotit výši nabídkové ceny za splnění veřejné zakázky, jejíž předmět a rozsah je definován v podmínkách zadání veřejné zakázky. Hodnocení jiných ukazatelů (např. cena členěná dle tabulky, platební podmínky,... jak vyplývá z tabulky, která je přílohou protokolu), než výše nabídkové ceny za splnění veřejné zakázky, nelze z hlediska zajištění transparentnosti při provádění výběru nejvhodnější nabídky akceptovat, a to zejména v tomto zcela objektivně hodnotitelném kritériu, kdy zásadně nejnižší cena musí být hodnocena nejlépe ... a nejhorší nejhůře.

K posouzení a hodnocení nabídek lze dále konstatovat, že je nezbytné, aby záznam (protokol) obsahoval nikoliv pouze bodové (číselné) hodnocení jednotlivých nabídek, ale rovněž patřičný písemný slovní komentář, z něhož bude vyplývat proč právě ta konkrétní nabídka získala v daném kritériu určitý počet bodů a rovněž další okolnosti související s hodnocením nabídek. Z takto zpracovaného výsledku hodnocení jednotlivých nabídek pak zadavatel vychází i při zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky, které je obligatorní náležitostí záznamu. Jen takovýmto způsobem zpracovaný záznam spolu s další pořízenou dokumentací umožní zadavateli prokázat, že posouzení a hodnocení nabídek bylo provedeno objektivně a v souladu se zákonem. Pokud záznam (protokol) není zpracován ve smyslu výše uvedených zásad, nezbyvá než konstatovat, že provedené hodnocení je netransparentní a nepřezkoumatelné.

V této souvislosti je nutno uvést, že posouzení a hodnocení nabídek po odborné stránce (zda a jak nabídky splňují požadavky zadavatele uvedené v zadání veřejné zakázky) náleží podle zákona zadavateli veřejné zakázky (u obchodní veřejné soutěže také komisi pro posouzení a hodnocení nabídek) a je třeba dodat, že uvedený princip aplikuje orgán dohledu i ve své rozhodovací praxi, přičemž se opírá o precedentní druhostupňová rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a rovněž o judikáty Vrchního soudu v Olomouci, např. č. j. 2 A 1/99 či 2 A 7/2000.

Orgán dohledu tedy nemůže stanovit, který z uchazečů předložil lepší nabídku, neboť v jeho kompetenci je dohled nad rámcem, ve kterém probíhá výběr nejvhodnější nabídky, tedy to, zda postup zadavatele v průběhu zadávání veřejné zakázky byl v souladu se zákonem a transparentní. Pro úplnost pak dále dodává, že vlastnímu hodnocení nabídek musí předcházet jejich důkladné posouzení z hlediska splnění všech požadavků stanovených v zadání veřejné zakázky, neboť základním předpokladem objektivního hodnocení je hodnocení vzájemně srovnatelných nabídek, tedy těch, které jsou zpracovány v souladu s podmínkami zadání. K problematice hodnocení nabídek lze rovněž odkázat např. na S 144/01, S 235/01, S 228/01, S 12/02 (příslušná rozhodnutí jsou zveřejněna na internetových stránkách ÚOHS).

Po provedeném řízení orgán dohledu konstatuje, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem, neboť nečinil veškeré úkony (jednání s uchazeči) v písemné formě, což je v rozporu s § 68 odst. 10 zákona. Skutečnost, že došlo na základě požadavku zadavatele k jednání s uchazeči (a tím k porušení § 11 odst. 1 zákona) za účelem zpřesnění jejich nabídek vypovídá rovněž o tom, že již vlastní zadání veřejné zakázky – zadávací dokumentace nebyla zpracována v souladu s § 2h zákona tak, aby uchazeči mohli na jejím podkladě zpracovat úplné zcela jednoznačně hodnotitelné nabídky. Jelikož v důsledku zjištěných skutečností nelze provést nápravu pouze novým posouzením a hodnocením nabídek (uložením nového výběru nejvhodnější nabídky), musel orgán dohledu

zadání veřejné zakázky zrušit, podobně jako zrušil zadání veřejné zakázky ve správním řízení, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí č. j. S 231/01-151/776/02-MO ze dne 8. února 2002, které již nabylo právní moci.

Orgán dohledu posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a na základě zjištěných a uvedených skutečností rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Miroslav Šumbera
vrchní ředitel

Obdrží:

Pražská teplárenská a. s., Partyzánská 7, 170 00 Praha 7, zast. Ing. Lubošem Pavlasem

REGEX spol. s r. o., Rezlerova 301, 109 00 Praha 10 – Petrovice, zast. Ing. Karlem Šefčíkem, CSc.

NAM system, a. s., Petra Cingra 840, 735 11 Orlová-Město, zast. Ing. Jiřím Tomčalou

